



SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2015)0265

Davčne utaje in izogibanje davkom kot izzivi v državah v razvoju

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. julija 2015 o davčnih utajah in izogibanju davkom kot izzivih za upravljanje, socialno varstvo in razvoj v državah v razvoju (2015/2058(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju deklaracije iz Monterreya (2002), konference o financiranju za razvoj iz Dohe (2008), pariške deklaracije (2005) in agende za ukrepanje iz Akre (2008),
- ob upoštevanju resolucij Generalne skupščine OZN 68/204 in 68/279 o tretji mednarodni konferenci o financiranju za razvoj, ki bo v Adis Abebi (Etiopija) od 13. do 16. julija 2015,
- ob upoštevanju dela strokovne skupine OZN za mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah¹,
- ob upoštevanju vzorčne konvencije OZN o dvojnem obdavčevanju med razvitimi državami in državami v razvoju²,
- ob upoštevanju Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma³,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. aprila 2010 z naslovom Obdavčenje in razvoj – Sodelovanje z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah (COM(2010)0163),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. februarja 2015 z naslovom Svetovno partnerstvo za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015 (COM(2015)0044),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. marca 2015 o davčni preglednosti za preprečevanje davčnih utaj in izogibanja davkom (COM(2015)0136),

¹ <http://www.un.org/esa/ffd/tax/>

² <http://www.un.org/esa/ffd/tax/unmodel.htm>

³ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. maja 2013 o boju proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in davčnim oazam¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 o obdavčenju in razvoju – sodelovanje z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah²,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. februarja 2010 o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah³,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. oktobra 2013 o korupciji v javnem in zasebnem sektorju: vpliv na človekove pravice v tretjih državah⁴,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. februarja 2014 o spodbujanju razvoja z odgovornimi poslovnimi praksami, vključno z vlogo ekstraktivne industrije v državah v razvoju⁵,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2014 o EU in svetovnem razvojnem okviru po letu 2015⁶,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2014 o poročilu EU o usklajenosti politik za razvoj za leto 2013⁷,
 - ob upoštevanju člena 208 PDEU, ki določa, da je izkoreninjenje revščine glavni cilj razvojne politike EU, in opredeljuje načelo usklajenosti politik za razvoj;
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj ter mnenja Odbor za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0184/2015),
- A. ker nezakoniti finančni tokovi, tj. vsi nezabeleženi zasebni finančni odlivi, ki vključujejo nezakonito pridobljen, prenesen ali uporabljen kapital, običajno izhajajo iz davčnih utaj in dejavnosti izogibanja davkom, kot so zlorabe pri transfernih cenah, kar je v nasprotju z načelom, da bi bilo treba davke plačati tam, kjer je bil ustvarjen dobiček, in ker so vsa pomembnejša mednarodna besedila in konference o financiranju za razvoj davčne utaje in izogibanje davkom opredelile kot glavne ovire za mobilizacijo domačih prihodkov;
- B. ker iz poročila organizacije Global Financial Integrity za leto 2014 izhaja, da je skupni znesek tujih neposrednih naložb in uradne razvojne pomoči med letoma 2003 in 2012 nekoliko nižji od nezakonitih odlivov; ker je znesek nezakonitih finančnih tokov približno desetkrat višji od zneska denarne pomoči, ki so jo prejele države v razvoju in ki bi morala biti namenjena izkoreninjenju revščine, blaginji in trajnostnemu razvoju, kar

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0205.

² UL C 199 E, 7.7.2012, str. 37.

³ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 29.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0394.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0163.

⁶ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0059.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0251.

pomeni letni nezakoniti beg kapitala iz držav v razvoju v ocenjeni višini 1 bilijona USD;

- C. ker je ustvarjanje javnih prihodkov iz ekstraktivne industrije bistveno za razvojne strategije številnih držav v razvoju, zlasti najmanj razvitih držav, vendar potencial, ki ga ekstraktivna industrija nudi pri krepitevi fiskalnih prihodkov, v veliki meri ni dobro izkoriščen, in sicer zaradi neustreznosti davčnih pravil ali težav pri njihovem izvajanju, saj so dogovori med vladami držav v razvoju in podjetji v ekstraktivnih panogah običajno *ad hoc*, o njih pa se pogaja brez preglednosti in jasnih smernic;
- D. ker je zaradi obstoja velikih neformalnih sektorjev v gospodarstvih držav v razvoju široka obdavčitev skoraj nemogoča in ker v državah, kjer velik delež prebivalstva živi v revščini, znatnega deleža BDP ni mogoče obdavčiti;
- E. ker pravični, uravnoteženi, učinkoviti in pregledni davčni sistemi vladam zagotavljajo prepotrebna finančna sredstva za uveljavljanje pravic državljanov do osnovnih javnih storitev, kot so zdravstveno varstvo in izobraževanje za vse, in ker učinkovite fiskalne politike prerazporeditve prispevajo k zmanjšanju učinka vse večjih neenakosti na tiste, ki so najbolj potrebni pomoči;
- F. ker je po navedbah UNCTAD približno 30 % čezmejnih naložb podjetij preusmerjenih prek posredniških držav, preden dosežejo svoj cilj kot proizvodna sredstva;
- G. ker prihodki od obdavčenja pravnih oseb predstavljajo znaten delež nacionalnega dohodka držav v razvoju, zaradi česar nanje posebej vpliva izogibanje temu obdavčenju, v minulih letih pa so stalno zniževale davčne stopnje za pravne osebe;
- H. ker davčne oaze in jurisdikcije, kjer velja davčna tajnost, ki omogočajo, da bančne ali finančne informacije ostanejo zasebne, v povezavi z režimi brez davkov, s čimer se privabijo kapital in dohodki, ki bi morali biti obdavčeni v drugih državah, predstavljajo škodljivo davčno konkurenco, ogrožajo poštenost davčnega sistema ter izkrivljajo trgovino in naložbe, kar vpliva zlasti na države v razvoju, pri čemer je izguba ocenjena na 189 milijard USD davčnih prihodkov letno;
- I. ker so davki lahko zanesljiv in trajnosten vir prihodka v državah v razvoju ter nudijo prednost v obliki stabilnosti v primerjavi s tradicionalnimi mehanizmi razvojnega financiranja, kot so ugodna posojila, samo, če obstajajo pošten, uravnotežen, učinkovit in pregleden davčni režim, učinkovita in pregledna davčna uprava, ki spodbuja spoštovanje davčnih predpisov, ter odgovorna uporaba javnih prihodkov;
- J. ker morebitne koristi učinkovite in pregledne davčne in fiskalne politike presegajo povečanje razpoložljivih sredstev za spodbujanje razvoja in imajo neposreden pozitiven učinek na dobro upravljanje in oblikovanje države s krepitevijo demokratičnih institucij, načela pravne države in družbene pogodbe med vlado in državljani, da bi ustvarili vzajemno povezavo med davki, javnimi in socialnimi storitvami ter prizadevanji za spodbujanje stabilnosti vladnih proračunov, s čimer se spodbuja dolgoročna neodvisnost od tuje pomoči in se državam v razvoju omogoča, da se odzivajo na nacionalne cilje in so odgovorne zanje ter da prevzamejo odgovornost za svoje politične odločitve;
- K. ker je potreba po povečanju domačih prihodkov postala nujnejša v odzivanju na finančno in gospodarsko krizo;

- L. ker se znesek sredstev, ki jih države v razvoju pridobijo z mobilizacijo domačih prihodkov, zlagoma povečuje, s pomočjo mednarodnih donatorjev pa je bil na tem področju dosežen pomemben napredek;
- M. ker se države v razvoju soočajo z velikimi političnimi, upravnimi in tehničnimi omejitvami pri pridobivanju prihodkov od davkov zaradi nezadostnih človeških in finančnih virov, potrebnih za pobiranje davkov, omejene upravne zmogljivosti za obravnavanje zapletenosti pobiranja davkov od nadnacionalnih podjetij, pomanjkanja zmogljivosti in infrastrukture za pobiranje davkov, odhoda usposobljenega osebja iz davčnih uprav, korupcije, pomanjkanja legitimnosti političnega sistema, pomanjkanja udeležbe v mednarodnem davčnem sodelovanju, nepravilne porazdelitve prihodkov in slabega davčnega upravljanja;
- N. ker je sedanji svetovni okvir trgovinske liberalizacije in postopne odprave trgovinskih ovir v zadnjih desetletjih sicer povečal količino blaga, s katerim se je čezmejno trgovalo, ob tem pa tudi povzročil težave za države v razvoju, ki so močno odvisne od davkov pri trgovini, zlasti najmanj razvite države, pri kompenzaciji za zmanjšanje teh davkov in pri prehodu na druge vrste domačih virov, zlasti na uravnoteženo kombinacijo davkov;
- O. ker je v zadnjih letih prišlo do porasta števila davčnih sporazumov med razvitimi državami in državami v razvoju, ki se uporabljajo za zmanjšanje obdavčitve čezmejnih finančnih transferjev, s čimer so se zmanjšale zmogljivosti držav v razvoju za mobilizacijo domačih sredstev in ustvarile morebitne načine, na katere bi se lahko večnacionalna podjetja izognila obdavčitvi; ker nedavna ocena učinka, ki so jo pripravili nizozemski organi, vsebuje zaključek, da nizozemski davčni sistem omogoča izogibanje davčnim odtegljajem, kar vodi k temu, da se morajo države v razvoju vsako leto odpovedati dividendam in obrestim od prihodkov od davčnih odtegljajev v višini 150–550 milijonov EUR;¹
- P. ker primerjalno gledano države v razvoju ustvarjajo bistveno manj prihodkov kot napredna gospodarstva (delež davkov v primerjavi z BDP je 10–20 %, v gospodarstvih OECD pa 30–40 %) in je zanje značilna izjemno ozka davčna osnova; ker obstajajo znatne možnosti za razširitev davčne osnove in povečanje zneska prihodkov od davkov, da bi zagotovili potrebna sredstva za bistvene vladne odgovornosti;
- Q. ker države v razvoju skušajo privabiti naložbe predvsem tako, da nudijo različne davčne spodbude in oprostitve, ki niso pregledne in ne temeljijo na ustrezni analizi stroškov in koristi ter pogosto ne privabijo dejanskih in trajnostnih naložb, zaradi česar gospodarstva v razvoju tekmujejo med seboj in si prizadevajo ponuditi najugodnejšo davčno obravnavo, kar pa vodi k nezadovoljivim rezultatom v smislu uspešnih in učinkovitih davčnih sistemov in k škodljivi davčni konkurenci;
- R. ker so se države članice že zavezale, da bodo 0,7 % BND namenile za uradno razvojno pomoč, in ker je znesek pomoči v podporo mobilizaciji domačih sredstev še vedno

¹ *Evaluation issues in financing for development Analysing effects of Dutch corporate tax policy on developing countries* (Težave z ocenjevanjem pri financiranju za razvoj – analiza učinkov nizozemske davčne politike za podjetja na države v razvoju), študija, ki jo je naročil oddelek za oceno politik in operacij nizozemskega ministrstva za zunanje zadeve, november 2013

nizek – znaša manj kot odstotek skupne uradne razvojne pomoči v letu 2011 – in po ocenah je bilo v letu 2012 zgolj 0,1 odstotka (118,4 milijona USD) uradne razvojne pomoči namenjenega gradnji zmogljivosti pri davčnih zadevah;

- S. ker številne države v razvoju ne zmorejo doseči niti najnižje davčne ravni, potrebne za financiranje njihovega osnovnega delovanja, javnih storitev in prizadevanj za zmanjšanje revščine;
- T. ker Evropska investicijska banka (EIB), Evropska banka za obnovo in razvoj (EBRD) ter institucije držav članic za financiranje razvoja zasebna podjetja v državah v razvoju podpirajo neposredno, tako da zagotavljajo posojila, ali posredno, tako da podpirajo finančne posrednike, kot so komercialne banke in skladi zasebnega kapitala, ki podjetjem nato posojajo denar ali vanje vlagajo;
- U. ker bi morale biti države v razvoju bolj zastopane v strukturah in postopkih mednarodnega davčnega sodelovanja, da bi lahko enakopravno sodelovale pri oblikovanju in reformi svetovnih davčnih politik;
- V. ker je strokovna skupina za mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah pomožni organ Ekonomskega in socialnega sveta, ki posebno pozornost namenja državam v razvoju in državam z gospodarstvi v tranziciji;
- W. ker lahko ima zbiranje zadostne ravni javnih financ odločilno vlogo pri spodbujanju bolj enakopravnih družb, ki zavračajo diskriminacijo med moškimi in ženskami ter zagotavljajo posebno podporo otrokom in drugim ranljivim skupinam;
 - 1. poziva Komisijo, naj čim prej predloži ambiciozen akcijski načrt v obliki sporočila, da bi države v razvoju podprla v boju proti davčnim utajam in izogibanju davkom in jim pomagala vzpostaviti pravične, uravnotežene, učinkovite in pregledne davčne sisteme, ob upoštevanju dela, ki ga je odbor OECD za razvojno pomoč opravil pred konferenco o financiranju za razvoj, ki bo potekala od 13. do 16. julija 2015 v Adis Abebi v Etiopiji, in vpliva mednarodnih davčnih sporazumov na države v razvoju;
 - 2. vztraja, da bo učinkovita mobilizacija domačih sredstev in okrepitev davčnih sistemov nepogrešljiv dejavnik pri uresničevanju okvira za obdobje po letu 2015, ki bo nadomestil razvojne cilje tisočletja, kar predstavlja izvedljivo strategijo za dolgoročno premagovanje odvisnosti od tuje pomoči, in da so učinkoviti in pravični davčni sistemi bistveni za izkoreninjenje revščine, boj proti neenakosti, dobro upravljanje in oblikovanje države; opominja, da so nekatere nadnacionalne gospodarske dejavnosti vplivale na zmožnost držav za ustvarjanje domačih vladnih prihodkov in izbiro strukture obdavčitve, pri čemer je večja mobilnost kapitala v povezavi z uporabo davčnih oaz zelo spremenila pogoje za obdavčitev; izraža tudi zaskrbljenost zaradi ravni korupcije in nepregledne javne uprave, saj zaradi tega davčnih prihodkov ni mogoče vložiti v oblikovanje države, javne storitve ali javno infrastrukturo;
 - 3. ugotavlja, da davčni viri kot delež BDP v večini držav v razvoju ostajajo na nizki ravni, zaradi česar so posebej dovzetne za davčne utaje in izogibanje davkom posameznih davkoplačevalcev in podjetij; poudarja, da to pomeni znatno finančno izgubo za države v razvoju, kar spodbuja korupcijo in škodi razvojni politiki EU, in da bi morale biti sprejemanje ustreznih ukrepov na nacionalni ravni, ravni EU in mednarodni ravni proti tem praksam ena glavnih prednostnih nalog EU in njenih držav članic ob upoštevanju

potreb in omejitev, s katerimi se države v razvoju soočajo pri pridobivanju dostopa do svojih davčnih prihodkov; meni, da bi morala EU prevzeti vodilno vlogo pri spodbujanju mednarodnih prizadevanj v boju proti davčnim oazam, davčnim goljufijam in utajam, biti bi morala zgled in sodelovati z državami v razvoju pri sprejemanju ukrepov proti agresivnim praksam izogibanja davkom, ki jih uporabljajo nekatere nadnacionalne družbe, in pri iskanju možnosti, s katerimi bi državam v razvoju pomagala ubraniti se pritiskov za udeležbo v davčni konkurenci;

Akcijski načrt za boj proti izogibanju davkov in davčnim utajam v državah v razvoju

4. poziva Komisijo, naj sprejme konkretne in učinkovite ukrepe v podporo državam v razvoju in regionalnim okvirom davčnih uprav, kot sta Afriški forum o davčnih upravah in Interameriški center davčnih uprav, v boju proti davčnim utajam in izogibanju davkom, pri razvoju pravičnih, uravnoveženih, učinkovitih in preglednih davčnih politik, spodbujanju upravnih reform ter povečanju deleža – v smislu pomoči in razvoja – finančne in tehnične pomoči nacionalnim davčnim upravam držav v razvoju; trdi, da bi bilo treba to podporo zagotoviti, da bi okrepili pravosodje in protikorupcijske agencije v teh državah; poziva k združitvi strokovnega znanja zasebnega sektorja držav članic in držav upravičenk, da bi okrepili dejavnosti sodelovanja, ob tem pa dosegli konkretne predhodne rezultate za države upravičenke; podpira organizacijo delavnic, usposabljanj, strokovnih misij, študijskih obiskov in svetovanja;
5. poziva Komisijo, naj dobro upravljanje v davčnih zadevah ter pravično, uravnoveženo, učinkovito in pregledno pobiranje davkov postavi na začetek agende v svojem dialogu glede politik (političnem, razvojnem in trgovinskem) ter v vseh sporazumih s partnerskimi državami glede razvojnega sodelovanja, pri tem pa okrepi lastništvo in domačo odgovornost, tako da ustvari okolje, v katerem lahko nacionalni parlamenti pomembno prispevajo k oblikovanju nacionalnih proračunov in nadzoru nad njimi, tudi v zvezi z domačimi prihodki in davčnimi zadevami, in podpre vlogo civilne družbe pri zagotavljanju javnega nadzora nad davčnim upravljanjem ter spremljanje primerov davčnih goljufij, med drugim tudi z vzpostavitvijo učinkovitih sistemov za zaščito prijaviteljev nepravilnosti in novinarskih virov;
6. nujno poziva, naj se informacije o dejanskem lastništvu družb, skladov in drugih institucij javno objavijo v formatih odprtih podatkov, da bi preprečili uporabo anonimnih družb „poštnih nabiralnikov“ in primerljivih pravnih subjektov za pranje denarja, financiranje nezakonitih ali terorističnih dejavnosti, prikrivanje identitete skorumpiranih posameznikov in kriminalcev ter skrivanje kraje javnih sredstev in dobičkov iz nezakonite trgovine in nezakonitega izogibanja davkom; meni tudi, da bi morale vse države vsaj sprejeti in v celoti izvajati priporočila Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) za preprečevanje pranja denarja;
7. poziva EU in njene države članice, naj izvajajo načelo, po katerem morajo večnacionalna podjetja iz vseh držav in sektorjev in ne glede na to, ali kotirajo na borzi ali ne, zlasti podjetja, ki pridobivajo naravne vire, kot standard sprejeti poročanje za vsako državo posebej, po katerem morajo v svojem letnem poročilu in za vsako državo posebej za vsako ozemlje, na katerem poslujejo, objaviti imena vseh hčerinskih podjetij in njihovo finančno uspešnost, ustrezne davčne informacije, sredstva in število zaposlenih ter zagotoviti, da so te informacije javno dostopne, ob tem pa naj na najmanjšo možno raven zmanjšajo upravno breme, tako da izključijo mikropodjetja; poziva Komisijo, naj predloži zakonodajni predlog za ustrezno spremembo

računovodske direktive; opozarja, da je javna preglednost bistveni korak k ureditvi sedanjega davčnega sistema in izgradnjo zaupanja javnosti; poziva OECD, naj priporoči, da bi morale vse večnacionalne družbe objaviti njegovo predlagano predlogo poročanja za vsako državo posebej, da bi zagotovili, da bodo lahko vsi davčni organi v vseh državah dostopali do temeljitih informacij, s čimer bodo lahko ocenili tveganja pri transfernih cenah in določili najučinkovitejši način za uporabo revizijskih virov; poudarja, da davčne oprostitve in prednosti, ki jih tuji vlagatelji pridobijo prek dvostranskih davčnih sporazumov, večnacionalnim družbam zagotavljajo nepravilno konkurenčno prednost v primerjavi z domačimi podjetji, zlasti MSP;

8. poziva k spremembi fiskalnih pogojev in ureditev, v okviru katerih deluje ekstraktivna industrija; poziva EU, naj poveča svojo pomoč državam v razvoju, da bi podprla cilj ustreznega obdavčenja pridobivanja naravnih virov, s čimer bi se okrepil pogajalski položaj gostiteljskih vlad pri doseganju boljših rezultatov pri naravnih virih in spodbudila diverzifikacija njihovega gospodarstva; podpira pobudo za preglednost v ekstraktivni industriji (EITI) ter njeno razširitev na proizvodna podjetja in podjetja, ki trgujejo z blagom;
9. pozdravlja sprejetje mehanizma za samodejno izmenjavo informacij, ki je temeljno orodje za povečanje svetovne preglednosti in sodelovanja v boju proti davčnim utajam in izogibanju davkom; vendar priznava, da države v razvoju potrebujejo stalno podporo v smislu finančnih sredstev, tehničnega strokovnega znanja in časa, da bi lahko zgradile zahtevane zmogljivosti za posredovanje in obdelavo informacij; zato poudarja pomen zagotavljanja, da bo nov svetovni standard OECD za samodejno izmenjavo informacij vključeval prehodno obdobje za države v razvoju, pri čemer priznava, da bi lahko bile s tem, ko bi ta standard postal vzajemen, države, ki nimajo sredstev in zmogljivosti za vzpostavitev potrebne infrastrukture za zbiranje, upravljanje in izmenjavo zahtevanih informacij, dejansko izključene; meni tudi, da bi bilo treba predvideti enoten standard glede zaupnosti;
10. poziva, naj se do konca leta 2015 določi svetovna opredelitev davčnih oaz, kazni za operaterje, ki jih uporabljajo, in črni seznam držav, tudi tistih v EU, ki se ne borijo proti davčnim utajam ali jih sprejemajo; poziva EU, naj podpre gospodarsko preoblikovanje tistih držav v razvoju, ki delujejo kot davčne oaze; poziva države članice, ki imajo pridružena območja in ozemlja, ki niso del Unije, naj z upravami teh območij sodelujejo pri sprejetju načel davčne preglednosti in zagotovijo, da nobeno ne bo delovalo kot davčna oaza;
11. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj zagotovijo, da bodo pri pogajanjih o davčnih in naložbenih sporazumih z državami v razvoju prihodki ali dobiček iz čezmejnih dejavnosti obdavčeni v državi izvora, kjer je vrednost pridobljena ali ustvarjena; v zvezi s tem poudarja, da vzorčna konvencija OZN o davku zagotavlja pravično porazdelitev pravic do obdavčitve med državo izvora in državo sedeža; poudarja, da bi morale Evropska unija in njene države članice pri pogajanjih o davčnih sporazumih upoštevati načelo usklajenosti politik za razvoj iz člena 208 PDEU;
12. poziva Komisijo in vse države članice, naj sledijo zgledu nekaterih držav članic in opravijo ocene učinka evropskih davčnih politik na države v razvoju in naj delijo najboljše prakse, da bi okrepile usklajenost politik za razvoj in izboljšale sedanje prakse, ter naj bolje upoštevajo negativne učinke prelivanja na države v razvoju in posebne potrebe teh držav; v zvezi s tem pozdravlja spremenjeni akcijski načrt Komisije

o davčnih utajah in izogibanju davkom, ki bo predstavljen v letu 2015, in poziva države članice, naj hitro dosežejo dogovor o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb;

13. odločno podpira niz obstoječih mednarodnih pobud za reformo svetovnega sistema, vključno s pobudo OECD glede erozije davčne osnove in preusmeritve dobička (BEPS), s poudarkom na večji udeležbi držav v razvoju v strukturah in postopkih mednarodnega sodelovanja na področju davkov; poziva EU in države članice, naj zagotovijo, da se bo odbor OZN o obdavčitvi preoblikoval v pristen medvladni organ, ki bo bolje opremljen in bo imel zadostna dodatna sredstva, v okviru Ekonomskega in socialnega sveta OZN, s čimer se bo zagotovilo, da bodo lahko vse države enakopravno sodelovale pri opredelitvi in reformi svetovnih davčnih politik; poudarja, da bi bilo treba razmisliti o sankcijah za jurisdikcije, ki niso pripravljene sodelovati, in finančne institucije, ki delujejo v davčnih oazah;
14. poudarja, da lahko zadostne ravni javnih financ prispevajo k uravnoveženju neenakosti spolov in zagotovijo sredstva za boljšo podporo otrok in ranljivih skupin v družbi, in priznava, da imajo davčne utaje sicer vpliv na blaginjo posameznikov, vendar še posebej škodijo revnim gospodinjstvom in gospodinjstvom z nižjimi dohodki, pri čemer so ženske v številnih tovrstnih gospodinjstvih nesorazmerno zastopane;
15. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je pogajalski položaj številnih držav v razvoju v odnosu do nekaterih tujih neposrednih vlagateljev zelo šibak; meni, da bi se moralo od podjetij zahtevati, da sprejmejo natančne zaveze v zvezi s pozitivnim učinkom prelivanja njihovih naložb na lokalni in/ali nacionalni družbeno-gospodarski razvoj držav gostiteljic; poziva Komisijo in Svet ter partnerske države, naj zagotovijo, da davčne spodbude ne bodo pomenile dodatnih možnosti za izogibanje davkom; poudarja, da bi morale biti spodbude preglednejše in po možnosti usmerjene k spodbujanju naložb v trajnostni razvoj;
16. poziva EIB in EBRD ter institucije držav članic za financiranje razvoja, naj spremljajo podjetja ali druge pravne subjekte, ki prejemajo podporo, in zagotovijo, da niso udeleženi v davčnih utajah in izogibanju davkom tako, da sodelujejo s finančnimi posredniki, ki imajo sedež v off-shore centrih in davčnih oazah, ali z omogočanjem nezakonitih tokov kapitala, in naj okrepijo svoje politike glede preglednosti, tako da na primer omogočijo javni dostop do vseh svojih poročil in preiskav; poziva EIB, naj izvaja primerno skrbnost, tako da zahteva letno poročanje za vsako državo posebej, ugotavlja dejansko lastništvo in nadzoruje transferne cene, da bi zagotovila preglednost naložb ter preprečila davčne utaje in izogibanje davkom;

o

o o

17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.